

2. Zysk producenta, uwzględniany przy uzgadnianiu ceny (ust. 1), nie może przekroczyć więcej niż o 100% stawki zysku ustalonej dla branży producenta, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 4.

3. Przez stawkę podatku obrotowego (ust. 1) rozumie się stawkę podatku obrotowego obowiązującą przedsiębiorstwa państwowego przemysłu terenowego i spółdzielnie, ustaloną odrębnymi przepisami.

§ 4. Obliczone według zasady określonej w § 3 ust. 1 ceny artykułów powinny być przed ich uzgodnieniem porównane z cenami artykułów najbardziej zbliżonych pod względem wartości użytkowej. Jeżeli porównanie takie wykaże, że cena jest za niska w stosunku do ceny artykułu porówny-

walnego, może ona być uzgodniona w relacji do ceny artykułu porównywalnego.

§ 5. Cena uzgodniona według zasady określonej w § 3 ust. 1 ma charakter ceny maksymalnej. Producent i przedsiębiorstwo handlowe mogą cenę tę obniżyć, jeśli nowa cena daje pokrycie kosztu własnego produkcji, zwiększonego co najmniej o stawkę podatku obrotowego i o marżę handlowe.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom oraz Przewodniczącemu Państwowej Komisji Cen.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

254

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 16 września 1972 r.

w sprawie znaków informacji turystycznej dla kierujących pojazdami.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 120 ust. 3 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się następujące znaki informacji turystycznej dla kierujących pojazdami, korzystających z dróg publicznych:

- 1) znaki lokalizacji — wskazujące miejsce zainteresowania turystycznego, umieszczane w pobliżu takiego miejsca,
- 2) znaki drogowskazowe — wskazujące kierunek dojazdu do miejsca zainteresowania turystycznego, umieszczane na skrzyżowaniach dróg.

2. Wzory znaków informacji turystycznej podane są w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Znaki lokalizacji są następujące:

- 1) „bufet lub kawiarnia” (rysunek A-1),
- 2) „restauracja” (rysunek A-2),
- 3) „hotel (motel)” (rysunek A-3),
- 4) „miejsce na obozowisko (camping)” (rysunek A-4),
- 5) „schronisko młodzieżowe” (rysunek A-5),
- 6) „punkt informacji turystycznej” (rysunek A-6).

§ 3. Znaki drogowskazowe są następujące:

- 1) „przystań wodna lub żegluga” (rysunek B-1),
- 2) „plaża lub miejsce kąpielowe” (rysunek B-2 i B-2a),
- 3) „zabytek” (np. zabytek architektury, pole bitwy) (rysunek B-3),
- 4) „muzeum” (rysunek B-4),
- 5) „zabytek przyrody” (rysunek B-5),
- 6) „punkt widokowy” (rysunek B-6),
- 7) znaki określone w § 5 ust. 3 i 4 (rysunek B-7 i B-8).

§ 4. 1. Znaki lokalizacji umieszcza się w zasadzie przy obiektach oddalonych od drogi nie więcej niż 500 m. Znak lokalizacji może być poprzedzony takim samym znakiem z dodatkowym oznaczeniem odległości (rysunek A-4). Na znaku przy obiekcie może być umieszczona strzałka wskazująca, po której stronie drogi znajduje się obiekt (rysunek A-2).

2. Znaki lokalizacji wymienione w § 2 pkt 1—3 umiesz-

cza się poza obszarami zabudowanymi, a na obszarach zabudowanych w tych wypadkach, gdy warunki lokalne (np. niedostateczna widoczność obiektu z drogi) uzasadniają umieszczenie znaku.

§ 5. 1. Znaki drogowskazowe umieszcza się w pobliżu miejsca, do którego dojazd wskazują, w zasadzie na skrzyżowaniu z drogą dojazdową, a jeżeli uzasadniają to warunki lokalne (np. rzadka sieć dróg), również na skrzyżowaniu poprzedzającym.

2. Nazwę obiektu zainteresowania turystycznego na znaku drogowskazowym podaje się tylko w tych wypadkach, gdy w danej miejscowości (rejonie) znajduje się kilka obiektów tego samego rodzaju, które mają różne nazwy. Nie dotyczy to znaków B-3 i B-4, na których nazwę obiektu podaje się w każdym wypadku.

3. Na znakach drogowskazowych mogą być umieszczone również symbole znaków lokalizacji, przedstawione na rysunkach A-4, A-5 i A-6. Przykład takiego drogowskazu przedstawia rys. B-7.

4. Jeżeli istnieje potrzeba wskazania przed skrzyżowaniem dróg (ulic) kierunku na wprost do obiektu zainteresowania turystycznego, stosuje się w tym celu znak drogowskazowy według wzoru przedstawionego na rys. B-8.

§ 6. 1. Znaki informacji turystycznej umieszczane są przez zarząd drogi na wniosek właściwego terenowo organu do spraw kultury fizycznej i turystyki prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat miejski lub miasta wyłączonego z województwa), z wyjątkiem znaku A-5 „schronisko młodzieżowe”, umieszczanego na wniosek organu terenowego Polskiego Towarzystwa Schronisk Młodzieżowych, oraz znaków B-3 „zabytek” i B-4 „muzeum”, umieszczanych na wniosek terenowo właściwego konserwatora zabytków.

2. Znaki informacji turystycznej będą wykonywane i konserwowane przez zarządy dróg na koszt organów do spraw kultury fizycznej i turystyki wymienionych w ust. 1.

3. Znaki lokalizacji powinny mieć wymiar 600 mm × 750 mm, znaki drogowskazowe powinny mieć wysokość 250 mm. Wymiary cyfr i liter oraz wymiary obrzeża powinny być zgodne ze stosowanymi na znakach drogowych odpowiedniej kategorii.

4. Znaki informacji turystycznej umieszcza się w sposób analogiczny jak znaki drogowe.

§ 7. Znaki informacji turystycznej nie odpowiadające przepisom zarządzenia powinny być wymienione przy bieżącej konserwacji, jednak nie później niż w ciągu 3 lat, z tym że termin dostosowania znaków do obowiązujących wymia-

rów przedłuża się do 6 lat od dnia wejścia w życie zarządzenia.

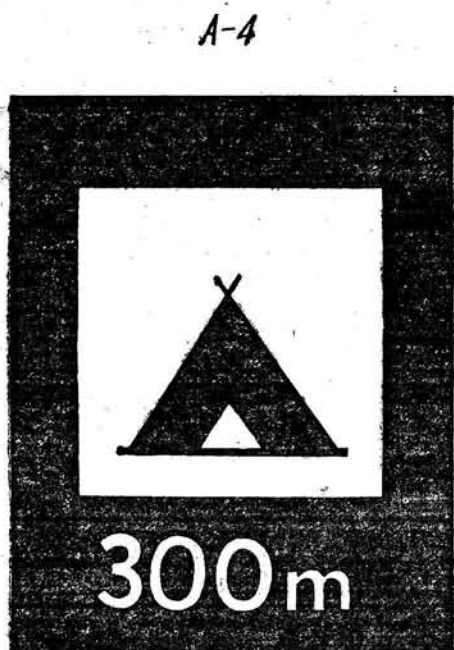
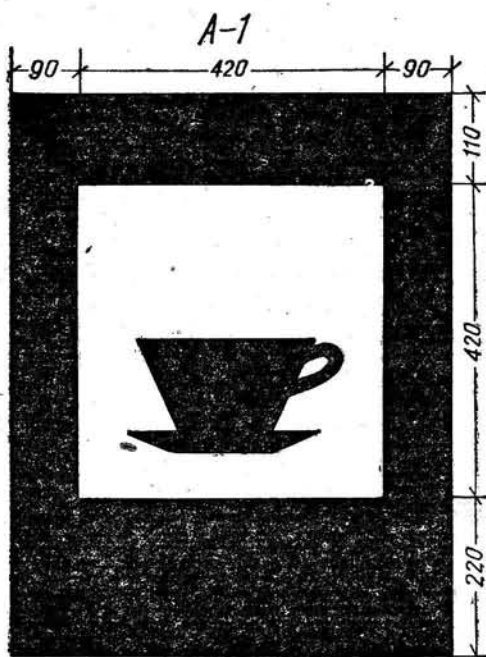
§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 16 września 1972 r. (poz. 254).

WZORY ZNAKÓW INFORMACJI TURYSTYCZNEJ

A. Znaki lokalizacji

Tło znaków niebieskie, kwadrat wewnętrzny biały, symbole czarne; napisy na niebieskim tle - białe

B. Znaki drogowskazowe

B-1.

B-2.

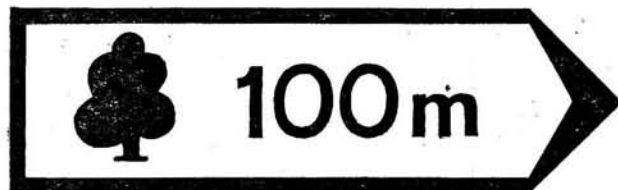
B-2a

B-3

B-4

B-5

B-6

B-7

B-8

Tło znaków białe, symbole czarne, obrzeże niebieskie

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
 ul. Powińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.